

MAGYARORSZÁG KORMÁNYA

**T/11776. számú
törvényjavaslat**

a szellemi tulajdonra vonatkozó egyes törvények módosításáról

**Előadó: Dr. Navracsics Tibor
közigazgatási és igazságügyi miniszter**

Budapest, 2013. július

2013. évi ... törvény

a szellemi tulajdonra vonatkozó egyes törvények módosításáról

1. A szabadalmi ügyvivőkről szóló 1995. évi XXXII. törvény módosítása

1. §

A szabadalmi ügyvivőkről szóló 1995. évi XXXII. törvény 40. § (2) bekezdésében az „az iparjogvédelmi” szövegrész helyébe az „a szellemitulajdon-védelmi” szöveg lép.

2. A találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény módosítása

2. §

A találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Szt.) 53/C. § (2) bekezdés *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az e törvényben szabályozott díjfizetési kötelezettségeken túlmenően szabadalmi ügyben külön jogszabályban meghatározott mértékű igazgatási szolgáltatási díjat kell fizetni – a külön jogszabályban megállapított részletes szabályok szerint – a következő kérelmekért is:)

„*b*) a jogutódlás és a hasznosítási engedély tárgyában a tudomásulvételre irányuló kérelemért, a jelzalogjog tárgyában az alapításra irányuló kérelemért.”

3. §

Az Szt. 69/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„69/A. § (1) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a bejelentő kérelmére írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatói jelentést készít.

(2) Az írásos vélemény - indokolást is tartalmazó - előzetes megállapítás arról, hogy az újdonságkutatói jelentésben megjelölt iratokra és adatokra figyelemmel a találmány kielégítheti-e az újdonság, a feltalálói tevékenység és az ipari alkalmazhatóság követelményeit.

(3) Az írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatói jelentésre irányuló kérelmet az elismert bejelentési naptól számított tíz hónapon belül kell benyújtani.

(4) Az írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatói jelentésért jogszabályban meghatározott díjat kell fizetni.

(5) Az írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatói jelentésre irányuló kérelmet el kell utasítani, ha az nem felel meg a (3) bekezdésben foglalt követelménynek.

(6) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala az írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatói jelentést – a (11) bekezdésben foglalt kivétellel – az erre irányuló kérelem

benyújtásától számított negyedik hónap utolsó napján rendelkezésre álló leírás és igénypont, valamint rajz alapján készíti el, és azt az írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatói jelentésre irányuló kérelem benyújtásától számított hat hónapon belül küldi meg a bejelentőnek.

(7) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala az írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatói jelentés díját kérelemre visszafizeti, ha

a) a szabadalmi bejelentést a bejelentő az írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatói jelentésre irányuló kérelem benyújtásától számított négy hónapon belül visszavonja,

b) az a) pontban megjelölt időtartamon belül a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala elutasítja a szabadalmi bejelentést,

c) az a) pontban megjelölt időtartamon belül bekövetkező okból a bejelentést visszavontnak kell tekinteni,

d) az írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatói jelentés postázására nem amiatt került sor a kérelem benyújtásától számított hatodik hónap utolsó napját követően, hogy a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala helyt adott a (3) bekezdésben meghatározott határidő elmulasztásával szemben előterjesztett igazolási kérelemnek.

(8) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a bejelentő kérelmére az írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatói jelentést gyorsítottan készíti el. A gyorsítás iránti kérelmet csak az írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatói jelentésre irányuló kérelemmel együtt lehet benyújtani; ebben az esetben az írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatói jelentés díjának kétszeresét kell megfizetni. Ha a megfizetett díj ennél kevesebb, de az írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatói jelentés díjának összegét eléri, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a (6) bekezdés alkalmazásával készíti el az írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatói jelentést.

(9) Ha a szabadalmi bejelentés nem felel meg a 65. § alapján vizsgált feltételeknek, vagy az összes igénypont tekintetében alkalmatlan arra, hogy vele kapcsolatban megfelelő újdonságkutatói jelentést lehessen elvégezni, az írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatói jelentés gyorsított elkészítésére irányuló kérelmet a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala elutasítja, és a továbbiakban a (6) bekezdés alkalmazásával jár el.

(10) Ha a bejelentő az írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatói jelentés megküldését követően a szabadalmi bejelentést módosítja, a (3) bekezdésben meghatározott határidőn belül újabb kérelmet nyújthat be írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatói jelentés készítése iránt.

(11) Ha a gyorsítás iránti kérelem megfelel a (8) bekezdésben meghatározott feltételeknek, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala az írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatói jelentést a kérelem benyújtásának napján rendelkezésre álló leírás és igénypont, valamint rajz alapján készíti el, és azt a kérelem benyújtásától számított két hónapon belül küldi meg a bejelentőnek.

(12) A (11) bekezdés szerinti eljárás esetén a (7) bekezdés nem alkalmazható, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala azonban

a) a megfizetett díjnak az írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatói jelentésért fizetendő díj mértékét meghaladó részét kérelemre visszafizeti, ha az írásos véleménnyel

kiegészített újdonságkutatói jelentést – a (8) bekezdés alapján – a (6) bekezdés alkalmazásával készítette el,

b) a (8) bekezdés alapján fizetendő díj felét kérelemre visszafizeti, ha az írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatói jelentés postázására nem amiatt került sor a (11) bekezdésben foglalt határidő leteltét követően, hogy helyt adott a (3) bekezdésben meghatározott határidő elmulasztásával szemben előterjesztett igazolási kérelemnek,

c) a (8) bekezdés alapján fizetendő díj felét kérelemre visszafizeti, ha az írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatói jelentés gyorsított elkészítésére irányuló kérelmet a (9) bekezdésben megjelölt okból elutasítja.”

4. §

Az Szt. 81. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A megsemmisítési eljárás költségeinek viselésére a vesztes felet kell kötelezni. Ha a szabadalmas a megsemmisítési eljárásra okot nem adott és a szabadalmi oltalomról – legalább az igénypontok érintett része vonatkozásában – a bejelentés napjára visszaható hatállyal, az (1) bekezdés szerinti nyilatkozattételre kitűzött határidő lejárta előtt lemond, az eljárási költséget a kérelmező viseli.”

5. §

Az Szt. 115/H. § (4) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A Hivatal a szerzői és a szerzői joghoz kapcsolódó jogokkal összefüggésben - külön jogszabályok alapján - különösen a következő feladatokat látja el:)

„a) lefolytatja az árva művek felhasználásával összefüggő eljárásokat és az árva művek felhasználására kiadott engedélyekről nyilvántartást vezet.”

6. §

Az Szt. 115/S. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A határidő-hosszabbítási, az eljárás folytatása iránti, az igazolási és az írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatói jelentésre, valamint annak gyorsított elkészítésére irányuló kérelmet mindaddig nem lehet benyújtottnak tekinteni, ameddig a kérelem díját meg nem fizetik.”

7. §

Az Szt. „A törvény hatálybalépésére vonatkozó és az átmeneti rendelkezéseket megállapító szabályok” alcíme a következő 117/A. §-sal egészül ki:

„117/A. § E törvénynek a szellemi tulajdonra vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló 2013. évi ... törvénnyel megállapított 69/A. §-át és 115/S. § (3) bekezdését azokban az ügyekben is alkalmazni kell, amelyekben a szellemi tulajdonra vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló 2013. évi ... törvény hatálybalépését megelőzően hatályos rendelkezések szerint az írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatási jelentés iránti kérelem benyújtására nyitva álló határidő már eltelt.”

3. A védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény módosítása

8. §

A védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (a továbbiakban: Vt.) 46/C. § (2) bekezdés *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az e törvényben szabályozott díjfizetési kötelezettségeken túlmenően védjegyügyben külön jogszabályban meghatározott mértékű igazgatási szolgáltatási díjat kell fizetni - a külön jogszabályban megállapított részletes szabályok szerint - a következő kérelmekért is:)

„*b*) a jogutódlás és a használati engedély tárgyában a tudomásulvételre irányuló kérelemért, a jelzalogjog tárgyában az alapításra irányuló kérelemért.”

9. §

A Vt. 74. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A törlési eljárás költségeinek viselésére a vesztes felet kell kötelezni. Ha a védjegyjogosult a törlési eljárásra okot nem adott és a védjegyoltalomról – legalább az árujegyzék érintett része vonatkozásában – a bejelentés napjára visszaható hatállyal, a nyilatkozattételre [73. § (1) bek.] kitűzött határidő lejárta előtt lemond, az eljárási költséget a kérelmező viseli.”

10. §

A Vt. 76. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A megszűnés megállapítására irányuló eljárás költségeinek viselésére a vesztes felet kell kötelezni. A védjegyjogosult jogutód nélküli megszűnése miatt bekövetkező megszűnés megállapítására irányuló eljárás költségeit azonban a kérelmező viseli. Ha a védjegyjogosult az oltalom megszűnésének megállapítására irányuló eljárásra okot nem adott és a védjegyoltalomról – legalább az árujegyzék érintett része vonatkozásában – a bejelentés napjára visszaható hatállyal, az (1) bekezdés szerinti nyilatkozattételre kitűzött határidő lejárta előtt lemond, az eljárási költséget a kérelmező viseli.”

11. §

A Vt. 116/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek földrajzi árujelzőinek uniós oltalmára a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek minőségrendszereiről szóló, 2012. november 21-i 1151/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: 1151/2012/EU rendelet) rendelkezései az irányadók.”

12. §

A Vt. 122. § (2) bekezdés *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Ez a törvény megállapítja a következő uniós jogi aktusok végrehajtásához szükséges rendelkezéseket:)

„*b*) a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek minőségrendszereiről szóló, 2012. november 21-i 1151/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet;”

13. §

A Vt.

a) 112. § (2) bekezdésében, 113/A. § (1) bekezdés *e*) pontjában, Nyolcadik részének címében, XVII/A. fejezetének címében, 116/A. § (2) bekezdésében, 116/A. § (13) bekezdés *a*) és *b*) pontjában, 116/B. § (1)–(4) bekezdésében a „közösségi” szövegrészek helyébe az „uniós” szöveg,

b) 116/A. § (3) bekezdésében az „510/2006/EK rendelet” szövegrész helyébe az „1151/2012/EU rendelet” szöveg,

c) 116/A. § (4) bekezdésében az „510/2006/EK rendelet 5. cikke” szövegrész helyébe az „1151/2012/EU rendelet 49. cikke” szöveg,

d) 116/A. § (5) bekezdés *a*) pontjában az „510/2006/EK rendelet 2–3. cikkeiben” szövegrész helyébe az „1151/2012/EU rendelet 5–6. cikkeiben” szöveg,

e) 116/A. § (6) bekezdés *a*) pontjában az „510/2006/EK rendelet 2. cikke (1) bekezdésének *a*) és *b*) pontja” szövegrész helyébe az „1151/2012/EU rendelet 5. cikke (1)–(2) bekezdésének” szöveg,

f) 116/A. § (8) bekezdésében az „510/2006/EK rendelet 5. cikke (5) bekezdésének” szövegrész helyébe az „1151/2012/EU rendelet 49. cikke (3) bekezdésének” szöveg,

g) 116/A. § (9) bekezdésében az „510/2006/EK rendelet 5. cikkének (7) bekezdésében” szövegrész helyébe az „1151/2012/EU rendelet 8. cikke (2) bekezdésében” szöveg,

h) 116/A. § (10) bekezdésében az „510/2006/EK rendelet 5. cikke (6) bekezdésének” szövegrész helyébe az „1151/2012/EU rendelet 9. cikke” szöveg,

i) 116/A. § (11) bekezdés *a)* pontjában az „510/2006/EK rendelet 9. cikke” szövegrész helyébe az „1151/2012/EU rendelet 53. cikke” szöveg,

j) 116/A. § (11) bekezdés *a)* pontjában az „a 12. cikke alapján” szövegrész helyébe az „az 54. cikke alapján” szöveg,

k) 116/A. § (12) bekezdésében az „510/2006/EK rendelet 7. cikkének (2) bekezdése szerinti kifogást a miniszterhez kell benyújtani az 510/2006/EK rendelet 6. cikke (2) bekezdésének első albekezdése szerinti adatnak, illetve iratnak” szövegrész helyébe az „1151/2012/EU rendelet 51. cikke (1) bekezdésének második albekezdése szerinti kifogást a miniszterhez kell benyújtani az 1151/2012/EU rendelet 50. cikke (2) bekezdésének *a)* pontja szerinti adatnak, illetve iratnak” szöveg,

l) 116/A. § (13) bekezdés *a)* pontjában az „510/2006/EK rendelet” szövegrész helyébe az „1151/2012/EU rendelet” szöveg,

m) 116/C. § (1) bekezdés *a)* pontjában az „510/2006/EK rendelet 11. cikkének” szövegrész helyébe az „1151/2012/EU rendelet 37. cikkének” szöveg lép.

14. §

Hatályát veszti a Vt. 112. § (4) bekezdés *d)* pontja.

4. A szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény módosítása

15. §

A szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (a továbbiakban: Szjt.) a következő IV/A. Fejezettel egészül ki:

„IV/A. Fejezet

ÁRVA MŰ FELHASZNÁLÁSA

Általános szabályok

41/A. § (1) Egy mű vagy szomszédos jogi teljesítmény (a továbbiakban e fejezet alkalmazásában: teljesítmény) akkor tekinthető árva műnek, ha jogosultja ismeretlen vagy ismeretlen helyen tartózkodik és a felkutatására az adott helyzetben általában elvárható gondossággal, jóhiszeműen elvégzett jogosultkutatás nem vezetett eredményre.

(2) A jogosultkutatás során legalább az árva mű felhasználásával kapcsolatos részletes szabályokról szóló kormányrendeletben – az érintett mű vagy teljesítmény típusa szerint – meghatározott információforrásokat igénybe kell venni.

(3) A jogosultkutatást abban az országban kell elvégezni, amelyben a művet vagy teljesítményt először kiadták vagy – kiadás hiányában – először sugározták.

(4) A (3) bekezdéstől eltérően, a filmalkotással vagy más audiovizuális művel kapcsolatos jogosultkutatást az előállító székhelye vagy szokásos tartózkodási helye szerinti országban kell elvégezni.

(5) A 41/F. § (3) bekezdésében meghatározott esetben a jogosultkutatást Magyarország területén kell elvégezni.

(6) Ha a jogosultkutatás során felmerül, hogy más országban is található lényeges információ a jogosultról, a kutatást az ebben az országban rendelkezésre álló ilyen információforrást is igénybe véve kell elvégezni.

(7) Ha egy műnek vagy teljesítménynek több jogosultja van, akik között van ismert és ismert helyen tartózkodó jogosult, a felhasználáshoz e jogosult engedélye is szükséges.

(8) Az árva műnek tekintett mű vagy teljesítmény jogosultja – a saját jogai tekintetében – bármikor megszüntetheti a mű vagy teljesítmény árva mű jogállását és a további felhasználást illetően gyakorolhatja jogait.

(9) Az e fejezetben foglalt rendelkezések nem alkalmazhatók, ha a felhasználás jogosítása közös jogkezelésbe tartozik.

Árva mű felhasználásának engedélyezése

41/B. § (1) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala (a továbbiakban: Hivatal) kérelemre – a felhasználás módjához és mértékéhez igazodó díj megállapítása mellett – engedélyt ad az árva mű felhasználására. A felhasználási engedély legfeljebb öt évre szól, Magyarország területére terjed ki, nem kizárólagos, nem átruházható, további felhasználási engedély adására és a mű átdolgozására (29. §) nem jogosít.

(2) Az (1) bekezdésben említett díjat a jogosult személyének vagy tartózkodási helyének ismertté válását követően kell megfizetni, ha a felhasználás jövedelemszerzés vagy jövedelemfokozás célját közvetve sem szolgálja. Ha a felhasználás közvetve vagy közvetlenül jövedelemszerzés vagy jövedelemfokozás célját szolgálja, a díjat a Hivatalnál letétbe kell helyezni. A díj letétbe helyezése a felhasználás megkezdésének feltétele.

(3) Ha a jogosult személye vagy tartózkodási helye a felhasználási engedély hatálya alatt ismertté válik, a Hivatal a jogosult, illetve a felhasználó kérelmére a felhasználási engedélyt a jogosult személye vagy tartózkodási helye ismertté válásának napjával kezdődő hatállyal visszavonja azzal, hogy a felhasználás a jogosult személye vagy tartózkodási helye ismertté válásának napján meglévő mértékig, az engedély alapján még hátralévő időtartamig, de legfeljebb a jogosult személye vagy tartózkodási helye ismertté válásának napjától egy évig folytatható.

(4) A (3) bekezdésben foglalt rendelkezést alkalmazni kell akkor is, ha a felhasználásra a jogosult személye vagy tartózkodási helye ismertté válásának napjáig komoly előkészületeket tettek, azzal, hogy ebben az esetben a felhasználást az előkészületnek a jogosult személye vagy tartózkodási helye ismertté válásakor meglévő mértékig lehet megkezdeni és folytatni.

(5) A jogosult a felhasználási engedély hatályának megszűnésétől vagy a visszavonásáról szóló határozat jogerőre emelkedésétől számított öt évig követelheti a felhasználótól az öt megillető díj, illetve – a díj letétbe helyezése esetén – a Hivaltaltól az ott

javára letétbe helyezett díj megfizetését. Az öt év lejártát követően a Hivatal átutalja a díjat annak a közös jogkezelő szervezetnek, amely az árva mű egyéb felhasználását jogosítja, ilyen szervezet hiányában pedig a Nemzeti Kulturális Alapnak (a továbbiakban: NKA). Ha az árva mű egyéb felhasználásait több közös jogkezelő szervezet jogosítja, ezek a díjból egyenlő arányban részesülnek. Az NKA a hozzá átutalt jogdíjat a kulturális javak hozzáférhetővé tételére fordítja.

(6) Ha a jogosult a (3)–(5) bekezdés alapján a díj mértékét vitatja, ennek elbírálása – a szerzői jogi perekre irányadó szabályok szerint – bírósági útra tartozik.

(7) Az (1) bekezdés szerinti kérelemért igazgatási szolgáltatási díjat kell fizetni.

(8) Az árva művek felhasználásának engedélyezésével kapcsolatos részletes szabályokat és a (7) bekezdés szerinti díj mértékét kormányrendelet állapítja meg.

41/C. § (1) A Hivatalnak a 41/B. §-ban szabályozott eljárására a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló törvény rendelkezéseit a következő eltérésekkel kell alkalmazni:

a) nem alkalmazhatóak a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló törvénynek azok a rendelkezései, amelyek az eljárás megindításával kapcsolatos - hivatalból vagy kérelemre történő - értesítésre vonatkoznak;

b) a Hivatal a tényeket a kérelem keretei között, az ügyfél nyilatkozatai és állításai alapján vizsgálja;

c) nem alkalmazhatóak a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló törvénynek a határozat közzétételére, az ügygondnokra, a költségmentességre és a végrehajtásra vonatkozó rendelkezései;

d) a Hivatal döntéseivel szemben nincs helye fellebbezésnek, újrafelvételi és felügyeleti eljárásnak, valamint az ügyészségről szóló törvény szerinti felhívás kibocsátásnak; a Hivatal határozatát, valamint azokat a végzéseit, amelyekkel szemben a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló törvény szerint önálló fellebbezésnek van helye, a bíróság – a 41/D. §-ban foglaltak szerint – nemperes eljárásban vizsgálja felül;

e) nincs helye közmeghallgatásnak;

f) az eljárásban rövid szöveges üzenet útján nincs helye kapcsolattartásnak, elektronikus úton írásban csak a 41/E. §-ban meghatározott esetekben van helye kapcsolattartásnak.

(2) A Hivatal által hozott határozat felülvizsgálatát az ügyész is kérheti; az eljárás megindítására a Fővárosi Főügyészség rendelkezik kizárólagos illetékességgel. A Hivatal a határozatát a Fővárosi Főügyészséggel is közli.

41/D. § (1) A 41/C. § (1) bekezdés d) pontja szerinti nemperes eljárás megindítására irányuló kérelmet a döntés közlésétől számított harminc napon belül a Hivatalnál kell benyújtani, amely azt az ügy irataival együtt – a (2) bekezdésben szabályozott eset kivételével – tizenöt napon belül továbbítja a bírósághoz.

(2) Ha a kérelem elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, a Hivatal e kérdésben írásbeli nyilatkozatot tehet és azt a kérelemmel, valamint az ügy irataival együtt harminc napon belül továbbítja a bírósághoz.

(3) Az (1) bekezdés szerinti kérelem kellékeire a keresetlevélre vonatkozó szabályok megfelelően irányadók.

(4) Ha az (1) bekezdés szerinti kérelmet elkésletten nyújtották be, az igazolási kérelem tárgyában a bíróság határoz.

(5) A 41/C. § (1) bekezdés *d*) pontja szerinti nemperes eljárásra a polgári perrendtartásról szóló törvény általános szabályait – az e törvényben meghatározott és a nemperes eljárás sajátosságaiból fakadó eltérésekkel – kell alkalmazni.

(6) Ha a Hivatal döntésének felülvizsgálatát a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályairól szóló törvény rendelkezései szerint az Alkotmánybíróság határozata alapján kérik, a felülvizsgálati kérelem előterjesztésének határideje az alkotmánybírósági döntés kézbesítésétől számított harminc napra ismételten megnyílik.

(7) A Hivatal döntésének felülvizsgálatára irányuló eljárás a Fővárosi Törvényszék hatáskörébe és kizárólagos illetékessége alá tartozik.

(8) A polgári perrendtartásról szóló törvény általános szabályaiban meghatározott eseteken kívül az ügy elintézéséből ki van zárva és abban mint bíró nem vehet részt, aki

a) a Hivatal döntésének meghozatalában részt vett,

b) az *a*) pontban említett személynek a polgári perrendtartásról szóló törvény általános – a bírák kizárására vonatkozó – szabályaiban megjelölt hozzátartozója.

(9) A (8) bekezdés rendelkezéseit a jegyzőkönyvvezetők és a szakértők kizárására is alkalmazni kell.

(10) A bírósági eljárásban félként a kérelmező vesz részt.

(11) Ha a Hivatal előtti eljárásban ellenérdekű ügyfél is részt vett, a bírósági eljárást ellene kell megindítani.

(12) Ha a bírósági eljárásban ellenérdekű fél is részt vett, az eljárási költségek előlegezésére, illetve viselésére a perkoltségre vonatkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni. Ellenérdekű fél hiányában a költségeket a kérelmező előlegezi, illetve viseli.

(13) Ha a Hivatal a (2) bekezdés vagy a 92/D. § (3) bekezdés szerinti írásbeli nyilatkozatot tett, az eljáró tanács elnöke e nyilatkozatot írásban közli a féllel, illetve a felekkel.

(14) Ha az ügy az iratok alapján elbírálható, a bíróság tárgyaláson kívül is hozhat határozatot, azonban a felet – kérésére – meg kell hallgatnia.

(15) Ha a bíróság az ügyet tárgyaláson kívül bírálja el, de az eljárás folyamán szükségét látja a tárgyalás megtartásának, a tárgyalást bármikor kitűzheti.

(16) A bírósági eljárásban nincs helye egyezségnek.

(17) A bíróság mind az ügy érdemében, mind egyéb esetekben végzéssel határoz. A bíróság – az ügy érdemére ki nem ható eljárási szabály megsértésének kivételével – jogszabálysértés megállapítása esetén a Hivatal döntését hatályon kívül helyezi és szükség esetén a Hivatal új eljárásra kötelezi.

(18) Ha a kérelem bírósághoz való továbbítását követően a Hivatal a döntését visszavonta, a bíróság az eljárást megszünteti. Ha a Hivatal a döntését módosította, a bírósági eljárás folytatásának csak a még vitás kérdésekben van helye.

41/E. § (1) Az árva mű felhasználására vonatkozó engedély megadására és a felhasználási engedély visszavonására irányuló kérelmet – a Hivatal által erre a célra rendszeresített elektronikus űrlap használatával – elektronikus úton is be lehet nyújtani.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott, elektronikus úton benyújtott kérelem megérkezéséről a Hivatal – az árva mű felhasználásának részletes szabályairól szóló kormányrendeletben meghatározott módon – elektronikus érkeztető számot tartalmazó automatikus értesítést küld a kérelmezőnek.

(3) A Hivatal az (1) bekezdésben meghatározott, elektronikus úton benyújtott kérelem megérkezését követően haladéktalanul megvizsgálja, hogy az megfelel-e az elektronikus úton történő kapcsolattartásra vonatkozó jogszabályi követelményeknek.

(4) Elektronikus beküldés esetén az (1) bekezdésben meghatározott kérelem az elektronikus érkeztetésről szóló automatikus visszaigazolásnak a kérelmező részére történő elküldésével tekintendő benyújtottnak, kivéve ha a Hivatal a kapott dokumentum értelmezhetetlenségét állapítja meg és erről az ügyfelet elektronikus levélben értesíti.

(5) Az értelmezhetetlen dokumentumot beküldő ügyfél a (4) bekezdés szerinti értesítés visszaigazolására köteles. Ha az ügyfél az értesítés átvételét tizenöt napon belül nem igazolja vissza, a Hivatal postai úton továbbítja számára az iratot.

Árva mű kedvezményezett intézmény által történő felhasználása

41/F. § (1) A 38. § (5) bekezdésében meghatározott intézmény és a közszolgálati médiaszolgáltató rádió- vagy televízió-szervezet (a továbbiakban együtt: kedvezményezett intézmény) a gyűjteménye vagy archívuma részét képező árva művet a közérdekű feladata teljesítése érdekében

a) a nyilvánosság számára szabadon hozzáférhetővé teheti oly módon, hogy a nyilvánosság tagjai a hozzáférés helyét és idejét egyénileg választhatják meg;

b) digitalizálás, az *a)* pont szerinti hozzáférhetővé tétel, indexelés, katalogizálás, megőrzés vagy helyreállítás céljából szabadon többszörözheti.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltakat az olyan

a) irodalmi művekre,

b) filmalkotásokra és más audiovizuális művekre,

c) hangfelvételekre, valamint

d) a közszolgálati médiaszolgáltató rádió- vagy televízió-szervezet által 2002. december 31-ig előállított és az archívumában található hangfelvételekre, filmalkotásokra és más audiovizuális művekre

kell alkalmazni, amelyeket először az Európai Gazdasági Térség területén adtak ki vagy – kiadás hiányában – sugároztak.

(3) A kedvezményezett intézménynél a jogosult egyetértésével 2014. október 29. előtt elhelyezett, a (2) bekezdés szerinti olyan árva művet, amelyet nem adtak ki és nem sugároztak, a kedvezményezett intézmény az (1) bekezdés alapján akkor használhatja fel, ha alapos okkal feltehető, hogy az ellen a jogosult nem tiltakozna.

(4) Az (1) bekezdésben foglaltakat a (2)–(3) bekezdésben felsorolt művekbe vagy hangfelvételekbe foglalt vagy azok szerves részét képező művekre és teljesítményekre is alkalmazni kell.

41/G. § (1) A kedvezményezett intézmény köteles nyilvántartást vezetni az általa elvégzett jogosulstkutatásról és a Hivatalnak elektronikus úton bejelenteni

- a) a jogosulstkutatás eredményét,
- b) a felhasználással kapcsolatos adatokat,
- c) az árva mű jogállásában bekövetkezett változást [41/A. § (8) bekezdés],
- d) a vele való kapcsolatfelvételt lehetővé tevő adatokat.

(2) A Hivatal az (1) bekezdés szerinti adatokat haladéktalanul továbbítja a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalnak az általa vezetett nyilvánosan hozzáférhető egységes online nyilvántartásban történő rögzítés céljából.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott nyilvántartásban történő rögzítés a felhasználás megkezdésének feltétele.

41/H. § (1) Az Európai Gazdasági Térség valamely más tagállamában az árva művek egyes megengedett felhasználási módjairól szóló, 2012. október 25-i 2012/28/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv rendelkezéseivel összhangban árva műnek tekintett mű vagy hangfelvétel Magyarországon is árva műnek tekintendő. A 41/G. § (2) bekezdésében meghatározott nyilvántartásban szereplő árva művet a kedvezményezett intézmény jogosulstkutatás nélkül felhasználhatja a 41/F. § szerint, feltéve hogy az saját gyűjteménye vagy archívuma részét képezi. Ha a 41/G. § (2) bekezdésében meghatározott nyilvántartásban szereplő árva műnek több jogosultja van, a 41/A. § (7) bekezdésében foglaltakat alkalmazni kell.

(2) A kedvezményezett intézmény az (1) bekezdés szerinti felhasználás esetén köteles a 41/G. § (1) bekezdés *b)–d)* pontjában meghatározott információkat a Hivatalnak megküldeni.

41/I. § (1) Az árva mű jogosultjának a 41/A. § (8) bekezdése szerinti fellépése esetén a kedvezményezett intézmény az érintett árva mű felhasználását a jogosult engedélye alapján folytathatja.

(2) A jogosult a műve vagy teljesítménye 41/F. § szerinti felhasználása fejében megfelelő díjazást követelhet.

41/J. § A kedvezményezett intézmény a 41/F. § szerinti felhasználásokkal összefüggésben elért bevételeit kizárólag az ilyen felhasználások megvalósításával felmerülő költségei fedezésére fordíthatja.

41/K. § Az árva mű kedvezményezett intézmény által történő felhasználásával kapcsolatos részletes szabályokat és a 41/I. § (2) bekezdése szerinti megfelelő díjazás feltételeit kormányrendelet állapítja meg.”

16. §

Az Sztj. 75. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az előadóművész személyhez fűződő jogát sérti előadásának mindenfajta eltorzítása, megcsonkítása, más olyan megváltoztatása vagy az előadással kapcsolatos más olyan visszaélés, amely az előadóművész becsületére vagy hírnevére sérelmes.”

17. §

Az Sztj. 90. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás a (2) bekezdés *b)*–*c)* pontja szerinti adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.”

18. §

Az Sztj. 94/B. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha az (1) bekezdés nem alkalmazható, az ellenkező bizonyításáig azt kell szerzőnek tekinteni, aki a művet sajátjaként a Hivatalnál vezetett – közhitelesnek minősülő – önkéntes műnyilvántartásba vetette és ezt közokirattal igazolja. A mű nyilvántartásba vételéért igazgatási szolgáltatási díjat kell fizetni.”

19. §

Az Sztj. „A törvény hatálybalépésére vonatkozó és az átmeneti rendelkezéseket megállapító szabályok” alcíme a következő 111/F. §-sal egészül ki:

„111/F. § E törvénynek a szellemi tulajdonra vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló 2013. évi ... törvénnyel megállapított 41/F–41/K. §-át az olyan műre és hangfelvételre kell alkalmazni, amelyet 2014. október 29-én vagy azt követően e törvény szerint védelem illet meg.”

20. §

(1) Az Sztj. 112. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy az árva mű felhasználásával kapcsolatos részletes szabályokat, a jogosultat megillető megfelelő díjazás feltételeit, a felhasználással összefüggő eljárásokért fizetendő igazgatási szolgáltatási díj mértékét, beszédésének,

visszatérítésének módját, továbbá az árva művek felhasználására vonatkozóan kiadott engedélyek nyilvántartásának részletes szabályait rendeletben állapítsa meg.”

(2) Az Szt. 112. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Felhatalmazást kap az igazságügyért felelős miniszter, hogy a közös jogkezelő szervezetek nyilvántartásával kapcsolatos eljárásokért fizetendő igazgatási szolgáltatási díj mértékét, beszédésének és visszatérítésének módját az adópolitikáért felelős miniszterrel, a kultúráért felelős miniszterrel és a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala felett felügyeletet gyakorló miniszterrel egyetértésben, valamint a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala elnöke véleményének kikérésével rendeletben szabályozza.”

21. §

Az Szt. 113. §-a a következő j) ponttal egészül ki:

(E törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:)

„j) az Európai Parlament és a Tanács 2012/28/EU irányelve (2012. október 25.) az árva művek egyes megengedett felhasználási módjairól.”

22. §

Hatályát veszti az Szt. „A felhasználás engedélyezése ismeretlen vagy ismeretlen helyen tartózkodó szerző alkotása (árva mű) esetén” alcíme és az 57/A–57/D. §-a.

5. A formatervezési minták oltalmáról szóló 2001. évi XLVIII. törvény módosítása

23. §

A formatervezési minták oltalmáról szóló 2001. évi XLVIII. törvény 58. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A megsemmisítési eljárás költségeinek viselésére a vesztes felet kell kötelezni. Ha a mintaoltalom jogosultja a megsemmisítési eljárásra okot nem adott és a mintaoltalomról – több mintára adott oltalom esetén legalább az érintett minták vonatkozásában – a bejelentés napjára visszaható hatállyal, az (1) bekezdés szerinti nyilatkozattételre kitűzött határidő lejártá előtt lemond, az eljárási költséget a kérelmező viseli.”

6. A kutatás-fejlesztésről és a technológiai innovációról szóló 2004. évi CXXXIV. törvény módosítása

24. §

A kutatás-fejlesztésről és a technológiai innovációról szóló 2004. évi CXXXIV. törvény (a továbbiakban: innovációs törvény) 30/D. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a 30/A. § (1) bekezdésében és a 30/C. § (1) bekezdésében felsorolt kérdésekben hozott döntését megváltoztatási kérelem alapján, annak a bírósághoz történő továbbításáig visszavonhatja vagy a megváltoztatási kérelemben foglaltaknak megfelelően módosíthatja, ha megállapítja, hogy döntése jogszabályt sért vagy ha a megváltoztatási kérelemben foglaltakkal egyetért. A módosító döntés ellen ugyanolyan jogorvoslatnak van helye, mint amilyen a módosított döntés ellen volt.”

25. §

Az innovációs törvény 30/G. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és a § a következő (3)–(6) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Az (1) bekezdés szerinti eljárásban a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala szakértői díjazásra nem tarthat igényt.

(3) Más hatóság vagy bíróság általi megkeresés alapján a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala szakértői véleményt ad a megkeresésben megjelölt tevékenységek kutatás-fejlesztési szempontú minősítése, valamint a megkeresésben megjelölt költségeknek a kutatás-fejlesztési tevékenységhez való hozzárendelhetősége kérdésében.

(4) Az (1) és a (3) bekezdés szerinti eljárásban a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala a feltett kérdések és benyújtott iratok alapján alakítja ki a szakértői véleményt, a tények megállapítására nem végez külön bizonyítást és nem tart helyszíni szemlét. Szükség esetén azonban a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala további adatok szolgáltatását kérheti a megkereső bíróságtól vagy hatóságtól.

(5) Ha az (1) és a (3) bekezdés szerinti eljárásban a szakértői vélemény kialakításához olyan különleges szakismeretre is szükség van, amellyel a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala nem rendelkezik, a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala megfelelő szakértelemmel bíró harmadik személy közreműködését is igénybe veheti.

(6) A (3) bekezdés szerinti eljárásban a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala díjazására az igazságügyi szakértői tevékenységet végzők díjazására vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.”

26. §

Az innovációs törvény 34/A. §-ában a „Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatal” szövegrész helyébe a „Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala” szöveg lép.

7. A hagyatéki eljárásról szóló 2010. évi XXXVIII. törvény módosítása

27. §

A hagyatéki eljárásról szóló 2010. évi XXXVIII. törvény 28. § (2) bekezdés *d)–e)* pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek, és a bekezdés a következő *f)* ponttal egészül ki:

(A jegyző vagy a közjegyző, ha adat merül fel arra vonatkozóan, hogy az örökhagyó)

„d) igazságügyi szakértő volt, akkor a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamarát,

e) gyám vagy gondnok volt, akkor a gyámhatóságot,

f) szerzői jogi védelem alatt álló alkotás vagy kapcsolódó jogi teljesítmény jogosultja volt, az örökhagyó alkotásaival vagy teljesítményeivel kapcsolatban érintett közös jogkezelő szervezetet vagy – ha ilyen szervezet nem azonosítható – az irodalmi és a zenei művekkel kapcsolatos szerzői jogok közös kezelését végző szervezetet”

(a szükséges intézkedések megtétele végett haladéktalanul értesíti az örökhagyó haláláról.)

8. A szellemi tulajdonra vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló 2013. évi XVI. törvény módosítása

28. §

A szellemi tulajdonra vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló 2013. évi XVI. törvény 40. §-ának az Szjt. 74/A. § (3) bekezdését megállapító rendelkezése az „előadóművésznek” szövegrész helyett az „előadóművész” szöveggel lép hatályba.

9. Záró rendelkezések

29. §

(1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő nyolcadik napon lép hatályba.

(2) Az 5. §, 15. §, 19. §, 21. § és a 22. § 2014. október 29-én lép hatályba.

30. §

(1) E törvény 5. §-a, 15. §-a, 19. §-a, 21. §-a és 22. §-a az árva művek egyes megengedett felhasználási módjairól szóló, 2012. október 25-i 2012/28/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

(2) E törvény 11–13. §-a a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek minőségrendszereiről szóló, 2012. november 21-i 1151/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A törvényjavaslat (a továbbiakban: Javaslat), *a találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény* (a továbbiakban: Szt.), *a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény* (a továbbiakban: Vt.), *a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény* (a továbbiakban: Sztj.) valamint *a formatervezési minták oltalmáról szóló 2001. évi XLVIII. törvény* (a továbbiakban: Fmtv.) módosítását célozza.

A Javaslat *a szabadalmi ügyvivőkről szóló 1995. évi XXXII. törvény* (a továbbiakban: Szüt.), *a kutatás-fejlesztésről és a technológiai innovációról szóló 2004. évi CXXXIV. törvény* (a továbbiakban: innovációs törvény), valamint *a hagyatéki eljárásról szóló 2010. évi XXXVIII. törvény* kiigazítását is tartalmazza.

1. A Javaslat által előirányzott Sztj.-módosítások többségének célja, hogy *az árva művek egyes megengedett felhasználási módjairól szóló 2012/28/EU (2012. október 25.) európai parlamenti és tanácsi irányelvet* (a továbbiakban: irányelv) átültesse, azaz az irányelv rendelkezéseivel összeegyeztethető hazai szabályozást alkosson.

Az irányelv az olyan szerzői jogi védelem alatt álló alkotások (művek és hangfelvételek) felhasználásának szabályait rendezi, amelyek jogosultja – a felkutatására tett gondos kutatás ellenére – ismeretlen vagy ismeretlen helyen tartózkodik (árva művek). Az irányelv elfogadását az európai kulturális örökség digitalizálásának és hozzáférhetővé tételének előmozdítása tette szükségessé figyelemmel arra, hogy a gyűjteményeik digitalizálásával foglalkozó tagállami intézmények számára az árva művek közérdekű feladataik ellátása érdekében való felhasználása – a tagállamok részleges, illetve eltérő szabályozása következtében – jelentős akadályokba ütközött. Az irányelv ezért olyan szabályozási keretet teremtett, amely egységesíti és megkönnyíti az egyes közfeladatokat ellátó intézmények gyűjteményeibe tartozó árva művek digitalizálását és hozzáférhetővé tételét, valamint az árva művek jogi helyzetének kölcsönös elismerése által lehetővé teszi azok jogszerű, határon átnyúló felhasználását.

Az Sztj. 2009. február 1-jétől tartalmaz az árva művek felhasználására vonatkozó rendelkezéseket [Sztj. 57/A-57/D. §], amelyek az árva művek egyes felhasználásainak engedélyezésére – a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala (a továbbiakban: SZTNH) által lefolytatott – hatósági eljárást vezettek be. Az irányelv a jelenleg hatályos magyar szabályozáshoz képest szűkebb tárgykörű. Az árva műveknek csak egy jól körülhatárolható, szűkebb felhasználói körben, és kizárólag a digitalizáláshoz, online hozzáférhetővé tételhez kapcsolódó felhasználását szabályozza. Az irányelv átültetésével szükségessé vált az árva művek egyes felhasználásainak engedélyezésére vonatkozó hatályos magyar szabályozás felülvizsgálata és a bevezetendő új szabályokkal való összhang megteremtése. Ennek eredményeként az Sztj.-ben új, önálló fejezetbe (IV/A. Fejezet) került együttesen az árva művek felhasználására vonatkozó összes rendelkezés: az árva mű felhasználásának hatósági engedélyezésére irányadó szabályok éppúgy, mint az árva mű kedvezményezett intézmény

által történő felhasználására vonatkozó – az irányelv rendelkezéseivel összhangban álló – rendelkezések. Tekintettel arra, hogy a kétféle árvamű-felhasználási rendszer számos közös elemmel rendelkezik, ez utóbbiak a szóban forgó fejezetben egybefoglalva, általános szabályokként jelennek meg.

Az új szabályok bevezetésével az Szjt. 38. § (5) bekezdésében meghatározott intézményi kör és a közszolgálati médiaszolgáltató rádió- vagy televízió-szervezet – a gondos jogosultkutatás elvégzését és a kutatás eredményének a saját és az európai nyilvántartásban való rögzítését követően – hatósági engedély megszerzése nélkül, a törvény erejénél fogva felhasználhatja az állománya részét képező árva műveket, míg a kedvezményezett körön kívüli felhasználók, illetve az irányelv hatályán kívüli felhasználási módok és műtípusok tekintetében továbbra is hatósági engedéllyel biztosítható a jogszerű felhasználás.

Tekintettel arra, hogy az irányelv által bevezetett felhasználások feltétele a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal részéről egy egységes online nyilvántartás létrehozása, amely az irányelv tagállami átültetésének határidejére (2014. október 29.) várható, az irányelv átültetését szolgáló Szjt.-rendeletek, valamint a Javaslatnak az árva művek felhasználására vonatkozó további rendelkezései tekintetében a Javaslat 2014. október 29-ét jelöli meg hatálybalépési időpontként.

2. Az iparjogvédelmi tárgyú módosítások közül – a technikai és kodifikációs jellegű kiigazításokon túlmenően – kiemelt igényel a szabadalmazási eljárásban az írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatási jelentésre irányuló kérelem benyújtására nyitva álló határidő meghosszabbítása, valamint ugyanennek a dokumentumnak a gyorsított (két hónapos határidővel történő) elkészítése iránti kérelem benyújtására való lehetőség megteremtése, amelyeket az írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatási jelentésnek az iparjogvédelmi oltalomszerzést, valamint a kutatási-fejlesztési és innovációs tevékenységet támogató pályázati eljárásokban való felhasználhatóságából eredő gyakorlati megfontolások indokolnak.

A Javaslat a kontradiktórius iparjogvédelmi eljárások egyik speciális költségviselési szabályát azzal pontosítja, hogy világossá teszi: az oltalomról való lemondás csak akkor írható a jogosult javára az eljárási költségek viseléséről való döntés meghozatalakor, ha az az oltalom kezdőnapjára (azaz a bejelentés napjára) visszaható hatállyal történik.

3. Az *innovációs törvény* kis terjedelmű kiegészítését egyfelől az indokolja, hogy a törvény 30/G. §-a szerinti kutatás-fejlesztési ügyekben az SZTNH-nak a Nemzeti Adó- és Vámhivatal általi kirendelés alapján végzett szakértői tevékenységére vonatkozóan az első egy év jogalkalmazási tapasztalatai alapján szükségessé vált egyes eljárási kérdések felülvizsgálata és kodifikáció-technikai megfontolások alapján való kiigazítása.

A kutatás-fejlesztési minősítési eljárás szabályainak kiegészítését a Javaslat annak az eljárás-gazdaságossági megfontolásnak az érvényesítése érdekében javasolja, hogy az ügyfél

jogorvoslati kérelme alapján az SZTNH-nak legyen lehetősége saját hatáskörben is visszavonnia vagy módosítania döntését.

R É S Z L E T E S I N D O K O L Á S

Az 1. §-hoz

A Szüt. szakképesítési rendelet kiadására vonatkozó felhatalmazó rendelkezésének módosítását az SZTNH elmúlt időszakban kibővült feladat- és hatáskörének megfelelően ellátandó oktatási tevékenység iparjogvédelmen túlmutató aspektusai (különös tekintettel a szerzői jogi és az innováció-menedzsmenttel összefüggő témákra) indokolják. Az új felhatalmazás alapján kiadott szellemi tulajdon-védelmi szakképesítési rendelet alapján végzett képzési tevékenység várhatóan hatékonyabban tudja majd érvényesíteni a szakterülettel kapcsolatos ismeretek átadásához szükséges horizontális szemléletet.

A 2. és 8. §-hoz

A módosítás az Szt.-ben és a Vt.-ben a költségekről szóló szabályokat pontosítja annak érdekében, hogy ezekben a rendelkezésekben is tükröződjön: a jelzalog jog lajstromba való bejegyzése konstitutív hatályú, így a bejegyzés iránti kérelem az alapításra, és nem a tudomásulvételre irányul (a jogutódlás és a használati engedélyek bejegyzése ezzel szemben csak deklaratív hatállyal bír, és ezért az SZTNH csak a tudomásulvételükről dönthet).

A 3., 6. és 7. §-hoz

Az írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatói jelentés kapcsán a módosítás két alapvető változást irányoz elő, rugalmasabbá téve a szabadalmi bejelentők számára a szabadalmazhatóságra vonatkozó előzetes hatósági nyilatkozat igénylésének kereteit.

Egyfelől nyolc hónappal meghosszabbodik az írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatói jelentésre irányuló kérelem benyújtására nyitva álló határidő: a módosítást követően az elismert bejelentési naptól számított tíz hónapon belül lesz erre lehetőség. Ez különösen akkor kedvező a bejelentő számára, ha olyan, az iparjogvédelmi oltalomszerzést, valamint a kutatási-fejlesztési és innovációs tevékenységet támogató pályázaton kíván indulni, ahol az írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatói jelentés benyújtása feltétel vagy előnyt jelent, de akár a pályázat kiírásának időpontja miatt, akár más okból az Szt. hatályos 69/A. §-a alapján rendelkezésre álló két hónapos határidőn belül nem kérte a jelentés elkészítését. A tíz hónapos határidő előírását az indokolja, hogy – figyelemmel a jelentés alapjául szolgáló leírásra, igénypontra és rajzra, valamint a jelentés elkészítésének hat hónapos határidejére vonatkozó szabályokra, továbbá a bejelentés közzétételének technikai előkészítéséhez szükséges időtartamra is – elkerülhető legyen a közzétételt követő, adott esetben az érdemi vizsgálati szakaszba is átnyúló újdonságkutatói jelentés elkészítése.

Ugyancsak a pályázati kiírásokban foglalt határidőknek történő megfelelést kívánja elősegíteni a módosítás másik iránya, amely az írásos véleménnyel kiegészített

újdonságkutatói jelentés gyorsított elkészítésének kérését teszi lehetővé. A gyorsításra irányuló kérelem csak az írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatói jelentésre irányuló kérelemmel együtt nyújtható be, vagyis az ilyen kérelemben jelezni kell, hogy a bejelentő a jelentés elkészítésének gyorsítását kéri. Ebben az esetben az írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatói jelentésre irányuló kérelem külön jogszabályban (a Magyar Szabadalmi Hivatal előtti iparjogvédelmi eljárások igazgatási szolgáltatási díjairól szóló 19/2005. (IV. 12.) GKM rendelet) meghatározott díjának kétszeresét kell megfizetni. Az Szt. 115/R. §-a, valamint módosított 69/A. §-a és 115/S. §-a módosított (3) bekezdése alapján a díj mind a „rendes” (gyorsítás nélküli), mind pedig gyorsított eljárás esetén a kérelem benyújtása napján esedékes; a kérelmet pedig a díj megfizetéséig nem lehet benyújtottnak tekinteni. Ebből következően a kérelem benyújtásától számítandó határidőket – ha ez a későbbi – a díj beérkezésének napjától kell számítani. Ha a bejelentő kéri ugyan a gyorsítást, de a megfizetett díj kevesebb, mint az előírt összeg (de a rendes eljárás díjának mértékét eléri), az SZTNH gyorsítás nélkül készíti el az írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatói jelentést, a fennmaradó díjat pedig kérelemre visszafizeti [Szt. 69/A. § új (12) bekezdés a) pont].

Ha a bejelentő a gyorsítási kérelmet határidőn belül (és az írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatói jelentéssel együtt) nyújtotta be, és – szintén a határidőn belül – megfizette az előírt kétszeres díjat, az SZTNH az írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatói jelentést a kérelem benyújtásának napján rendelkezésre álló leírás, igénypont és rajz alapján készíti el – a kérelem benyújtásától számított két hónapon belül. Ha a jelentés postázására nem a kérelem benyújtására nyitva álló határidő elmulasztásának igazolása miatt kerül sor a két hónapos határidő leteltét követően, az SZTNH a gyorsítás díját kérelemre visszafizeti.

Ha a bejelentő az írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatói jelentés gyorsított elkészítését kérte, de a szabadalmi bejelentés nem felel meg a bejelentési nap elismeréséhez előírt feltételeknek, vagy azzal kapcsolatban nem fizették meg a bejelentési és kutatói díjat, illetve még nem nyújtottak be hozzá magyar nyelvű leírást, kivonatot és rajzot, továbbá ha a bejelentés az összes igénypont vonatkozásában alkalmatlan az újdonságkutatói elvégzésére, az SZTNH a gyorsítás iránti kérelmet elutasítja (a gyorsítás díját pedig kérelemre visszafizeti). Ebben az esetben azonban a bejelentés a rendes eljárás során (amikor a bejelentés egy későbbi állapotában képezi csupán alapját az írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatói jelentésnek, és a jelentés elkészítésére is jóval több idő áll rendelkezésre) még kerülhet újdonságkutatói alkalmas állapotba, így arra nincs ok, hogy az írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatói jelentésre irányuló kérelem is elutasításra kerüljön.

A módosítás (a határidő-hosszabbítással egyidőben) arra is lehetőséget teremt, hogy a szabadalmi bejelentés módosítását követően a bejelentő újabb írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatói jelentés elkészítését kérje – akár rendes, akár gyorsított eljárásban.

Az Szt.-t a 117/A. §-sal kiegészítő módosítás alapján az új rendelkezések a folyamatban lévő szabadalmi ügyekben is alkalmazandók, azaz írásos véleménnyel kiegészített újdonságkutatói jelentésre irányuló kérelmet (akár gyorsítással, akár anélkül)

azokkal a szabadalmi bejelentésekkel kapcsolatban is lehet majd kérni, ahol az elismert bejelentési naptól számítva már több mint két hónap telt el.

A 4. §-hoz

Az Szt. 81. § (7) bekezdés második mondata szerint, ha a szabadalmas a megsemmisítési eljárásra okot nem adott, és a szabadalmi oltalomról – legalább az igénypontok érintett része vonatkozásában – az (1) bekezdés szerinti nyilatkozattételre kitűzött határidő lejártá előtt lemond, az eljárási költséget a kérelmező viseli.

Az Szt. 39. § c) pontja alapján, ha a szabadalmas nem jelöl meg ettől eltérő időpontot, akkor a lemondás alapján az oltalom megszűnése a lemondás beérkezését követő napon következik be.

A fentiekből az következik, hogy a jogosult Szt. 81. § (7) bekezdése szerinti lemondása még nem eredményezi sem a későbbi jogviták kialakulásának a megelőzését, sem a megsemmisítési eljárás lezárását. A lemondást megelőző időszakra nézve továbbra is fennáll az oltalom, ami a kérelmezőnek – amellet, hogy az eljárás költségeit viseli – még visszamenőleges bitorlási fenyegetettséget is jelent. Ilyen esetben – a fennmaradó oltalmi időszakra nézve – a megsemmisítési eljárást is folytatni kell, és ha az a szabadalmi oltalom kezdetére visszaható hatályú megsemmisítésével végződik, akkor méltánytalan a kérelmezőt – mint nyertes felet – az eljárási költségek viselésére kötelezni.

A pontosító jellegű módosítás a vázolt anomáliát szünteti meg azzal, hogy a speciális költségviselési szabályt kiegészíti, és az alkalmazás előfeltételévé teszi, hogy a lemondás az oltalom kezdőnapjára (azaz a bejelentés napjára) visszaható hatállyal történjen meg.

Az 5. §-hoz

A Javaslat az SZTNH szerzői joggal összefüggő feladatkörét igazítja ki az irányelvben meghatározott, az árva művek felhasználásával kapcsolatos új, elsősorban adattovábbítási kötelezettséget jelentő feladattal. Az irányelv átültetését követően az SZTNH feladatai bővülnek: a kedvezményezett intézményeknek a gondos jogosultkutatás eredményére, a felhasználásra, az árva mű jogállásban bekövetkező változásra, illetve az intézményre vonatkozó adatokat az SZTNH részére kell megküldeniük, az SZTNH pedig köteles ezen adatoknak a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz való továbbítására. A módosítás révén az SZTNH feladatköre nem csupán az árva mű felhasználásának hatósági engedélyezésére terjed ki, hanem az árva mű kedvezményezett intézmények által történő felhasználásával összefüggő feladatokra is.

A 9. §-hoz

A Vt. 74. § (3) bekezdés második mondata szerint, ha a védjegyjogosult a törlési eljárásra okot nem adott, és a védjegyoltalomról – legalább az árujegyzék érintett része vonatkozásában – a nyilatkozattételre kitűzött határidő lejártá előtt lemond, az eljárási költséget a kérelmező viseli.

A Vt. 30. § (1) bekezdés *b*) pontja alapján, ha a jogosult nem jelöl meg ettől eltérő időpontot, akkor a lemondás alapján az oltalom megszűnése a lemondás beérkezését követő napon következik be.

A fentiekből az következik, hogy a jogosult Vt. 74. § (3) bekezdése szerinti lemondása még nem eredményezi sem a későbbi jogviták kialakulásának a megelőzését, sem a törlési eljárás lezárását. A lemondást megelőző időszakra nézve továbbra is fennáll az oltalom, ami a kérelmezőnek – amellet, hogy az eljárás költségeit viseli – még visszamenőleges bitorlási fenyegetettséget is jelent. Ilyen esetben – a fennmaradó oltalmi időszakra nézve – a törlési eljárást is folytatni kell, és ha az a védjegynek az oltalom kezdetére visszaható hatályú törlésével végződik, akkor méltánytalan a kérelmezőt – mint nyertes felet – az eljárási költségek viselésére kötelezni.

A pontosító jellegű módosítás a vázolt anomáliát szünteti meg azzal, hogy a speciális költségviselési szabályt kiegészíti, és az alkalmazás előfeltételévé teszi, hogy a lemondás az oltalom kezdőnapjára (azaz a bejelentés napjára) visszaható hatállyal történjen meg.

A 10. §-hoz

A Vt. 76. § (4) bekezdés második mondata szerint, ha a védjegyjogosult a megszűnés megállapítására irányuló eljárásra okot nem adott, és a védjegyoltalomról – legalább az árujegyzék érintett része vonatkozásában – a nyilatkozattételre kitűzött határidő lejárta előtt lemond, az eljárási költséget a kérelmező viseli.

A Vt. 30. § (1) bekezdés *b*) pontja alapján, ha a jogosult nem jelöl meg ettől eltérő időpontot, akkor a lemondás alapján az oltalom megszűnése a lemondás beérkezését követő napon következik be.

A fentiekből az következik, hogy a jogosult Vt. 76. § (4) bekezdése szerinti lemondása még nem eredményezi sem a későbbi jogviták kialakulásának a megelőzését, sem a megszűnés megállapítására irányuló eljárás lezárását. A lemondást megelőző időszakra nézve továbbra is fennáll az oltalom, ami a kérelmezőnek – amellet, hogy az eljárás költségeit viseli – még visszamenőleges bitorlási fenyegetettséget is jelent. Ilyen esetben – a fennmaradó oltalmi időszakra nézve, ha a kérelmező a lemondást megelőző időpontra visszamenőleg kéri – a megszűnés megállapítására irányuló eljárást is folytatni kell, és ha az az oltalom megszűnésének egy korábbi időpontra visszaható hatályú törlésével végződik, akkor méltánytalan a kérelmezőt – mint nyertes felet – az eljárási költségek viselésére kötelezni.

A pontosító jellegű módosítás a vázolt anomáliát szünteti meg azzal, hogy a speciális költségviselési szabályt kiegészíti, és az alkalmazás előfeltételévé teszi, hogy a lemondás az oltalom kezdőnapjára (azaz a bejelentés napjára) visszaható hatállyal történjen meg.

A 11., 12. és 13. §-hoz

A Vt. Hetedik és Nyolcadik részében előirányzott módosítások a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek minőségrendszereiről szóló, 2012. november 21-i 1151/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 2013. január 3-i hatálybalépésére tekintettel igazítja ki a korábban hatályos uniós rendeletre (a mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek és eredetmegjelöléseinek oltalmáról szóló, 2006. március 20-i 510/2006/EK tanácsi rendelet) és annak egyes rendelkezéseire való hivatkozásokat – ideértve a „közösségi oltalom” kifejezés „uniós oltalom” szókapcsolattal való felváltását is.

A 14. §-hoz

A „közösségi rendelet alapján tett bejelentés továbbítása” kérdésében az SZTNH a hatályos eljárásrendben nem hoz döntést, így ennek a döntéstípusnak a visszavonásáról és módosításáról szóló rendelkezést indokolt hatályon kívül helyezni.

A 15. §-hoz

Magyarországon az Szjt. 2009. február 1-jével hatályba lépett módosítása vezette be az ismeretlen vagy ismeretlen helyen tartózkodó szerző alkotása (árva mű) felhasználásának hatósági engedélyezését (az Szjt. – a Javaslat által áthelyezett– 57/A-57/D. §-a]. Az Szjt.-módosítás előzménye a kulturális anyagok digitalizálásáról és online hozzáférhetővé tételéről, valamint a digitális megőrzésről szóló, 2006. augusztus 24-i 2006/585/EK bizottsági ajánlás volt, amelynek 6. (a) és (c) alpontja a tagállamok számára javasolta, hogy hozzanak létre mechanizmusokat az árva művek felhasználásának megkönnyítésére, illetve támogassák a köztudottan árva művek és a közkincsbe tartozó művek listáinak elérhetőségét. A magyar jogalkotó által elfogadott alacsonyabb jogforrási szintű részletszabályok [az árva mű egyes felhasználásainak engedélyezésére vonatkozó részletes szabályokról szóló 100/2009. (V. 8.) Korm. rendelet] 2009. június 16-án léptek hatályba, ezen időponttól kezdődően érkeztek kérelmek az SZTNH-hoz.

Az irányelv hazai átültetése kapcsán meg kellett vizsgálni a létező magyar hatósági engedélyezési modellt Szjt.-beli helyét, valamint viszonyát az irányelv szerinti – a jogosult többszörözési, valamint nyilvánossághoz közvetítési jogát érintő – korlátozáshoz. Az Szjt. új, a Javaslattal megállapított IV/A. fejezete az árva művek felhasználására vonatkozó két jogintézményt egy helyen tartalmazza. A Javaslat által beiktatott új fejezet „A szabad felhasználás és a szerzői jog más korlátai”, valamint „A felhasználási szerződések” címet viselő IV. és V. fejezetek között helyezkedik el, figyelemmel arra, hogy a benne található rendelkezések egy része szerzői jogi korlátozás, másik része pedig sajátos felhasználási engedélyként értelmezhető.

A kétféle felhasználási rendszer számos közös tulajdonságot mutat. Erre és az áttekinthetőségre figyelemmel a szabályok egy fejezetben történő egybefoglalása vált indokolttá. Az árva művek valamennyi lehetséges felhasználási esetére irányadó rendelkezéseket az „Általános szabályok” alcím tartalmazza, míg a fejezet további két alcíme a már ismert hatósági engedélyezés, és az irányelv rendelkezéseinek megfelelő felhasználások szabályait külön-külön állapítja meg.

(Szjt. új 41/A. §)

Az Szjt.-nek a Javaslatlal megállapított 41/A. § (1) bekezdése határozza meg az árva mű fogalmát. Ahhoz, hogy egy mű vagy teljesítmény árva műnek minősüljön a Javaslat a korábbi hatósági engedélyezés szabályaiból már ismert körülmény (a jogosult ismeretlen vagy ismeretlen helyen tartózkodik) mellett az általában elvárható gondossággal és jóhiszeműen elvégzett jogosultkutatást írja elő. A jogosultkutatásnak az Szjt. 41/A. § (2) bekezdése szerint a jogosult személyének vagy hollétének megállapítása érdekében a vonatkozó kormányrendeletben meghatározott információforrások igénybevételevel kell történnie. A külön jogszabályban meghatározott információforrások ellenőrzése a felhasználás minimális előfeltétele azzal, hogy adott esetben a felhasználás jogszerű megvalósítása érdekében a felhasználó (kérelmező, kedvezményezett intézmény) részéről egyéb intézkedések megtétele sem mellőzhető. A gondos jogosultkutatás esszenciális elemét jelentő jóhiszeműség egyébként is megköveteli, hogy az előírt kutatási információforrások mellett a felhasználó szükség szerint (pl. a szerző személyére, hollétére vonatkozó köztudomású tény esetén) további intézkedéseket tegyen meg.

Az Szjt. új 41/A. § (3) bekezdése alapján a jogosultkutatást főszabály szerint az első kiadás, vagy annak hiányában, az első sugárzás szerinti országban kell elvégezni. A (6) bekezdés értelmében a kutatásnak ki kell terjednie a más országban rendelkezésre álló egyes információforrásokra is, amennyiben a kutatás során arra utaló bizonyíték (körülmény, adat) merül fel, hogy a jogosultra vonatkozó lényeges információ más országokban is rendelkezésre áll.

A műbe vagy hangfelvételbe foglalt művek és szomszédos jogi teljesítmények jogosultjainak gondos kutatását abban a tagállamban kell lefolytatni, ahol az azt tartalmazó műre vagy hangfelvételre vonatkozó jogosultkutatást végzik azzal, hogy ez esetben is szükség szerint alkalmazandó a 41/A. § (6) bekezdés kiegészítő szabálya.

Az Szjt. – a Javaslat által megállapított – 41/A. § (4) bekezdése alapján a főszabálytól eltérően filmalkotás vagy más audiovizuális mű esetében az előállító székhelye vagy szokásos tartózkodási helye szerinti országban kell a jogosultkutatást elvégezni. Amennyiben a filmalkotás vagy más audiovizuális mű létrehozatalában több előállító vett részt és székhelyük vagy szokásos tartózkodási helyük eltérő tagállamban található, a jogosultkutatást értelemszerűen mindegyik tagállamban le kell folytatni.

A felhasználást lehetővé tevő jogosultkutatás Magyarország területén történik, amennyiben a kedvezményezett intézménynél a jogosult egyetértésével 2014. október 29. előtt elhelyezett művet vagy teljesítményt korábban nem hozták ugyan nyilvánosságra, de ezzel együtt alapos okkal feltehető, hogy a felhasználás ellen a jogosult nem tiltakozna [az Szjt. új 41/A. § (5) bekezdése alapján].

Ha legalább egy jogosult személye és tartózkodási helye ismert, a művet vagy teljesítményt nem lehet árva műnek tekinteni, mindazonáltal, ez nem jelent akadályt a felhasználásban, mivel az ismert és egyúttal ismert helyen tartózkodó jogosultak engedélye közvetlenül is megszerezhető. Így amennyiben a jogosultak a felhasználást engedélyezték, a közös és gyűjteményes művek (teljesítmények) felhasználhatók az Szjt. – a Javaslattal által megállapított – 41/A. § (7) bekezdése alapján.

Az Szjt. 41/A. § (8) bekezdése időbeli korlátozás nélkül biztosítja a jogosult részére saját jogai tekintetében, hogy az alkotás árva mű jogállását [Szjt. új 41/A. § (1) bek.] megszüntesse. A jogosult fellépése révén az árva műnek tekintett alkotásra vonatkozóan a szerzői jog további korlátozása nem tartható fenn, a jogosultnak a mű vagy teljesítmény felhasználására vonatkozó kizárólagos engedélyezési joga „feléled”.

Az irányelv nem érinti a közös jogkezelésre, ideértve a kiterjesztett hatályú jogkezelésre vonatkozó tagállami rendelkezéseket. A felhasználás engedélyezésére vonatkozó – korábbi – szabályozás ezzel megegyezően zárta ki az SZTNH eljárását közös jogkezelés esetén, mivel a közös jogkezelés hatálya alá tartozó művek elárvulása a gyakorlatban nem következhet be. Az Szjt. 41/A. § (9) bekezdése az irányelv 1. cikkének (5) bekezdésével egyezően állapítja meg ezt az általános szabályt.

(Szjt. új 41/B.-41/E. §)

Az árva mű felhasználásának engedélyezésére vonatkozóan adott engedély – szemben a kedvezményezett intézmény által törvényi rendelkezés alapján végzett felhasználással – időben korlátozott, és nem ruházható át. Ugyanakkor a kérelmezhető felhasználási mód nem csupán digitalizálás, online hozzáférhetővé tétel lehet, hanem főszabály szerint – az átdolgozás kivételével – valamennyi felhasználási módra vonatkozóan kérelmet lehet előterjeszteni. Tekintettel arra, hogy a fejezet első alcímében meghatározott gondos jogosultkutatás mindkét (a hatósági engedély által érintett, valamint a kedvezményezett intézmények által történő) felhasználási esetkör vonatkozásában irányadó, az Szjt. eddigi 57/A. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezést az Szjt. új 41/B. § (1) bekezdése ennek megfelelően módosította. Az árva művek felhasználásának engedélyezésére vonatkozó – az Szjt. 57/A-57/D. §-ából a 41/B-41/E. §-ába áthelyezett – törvényi rendelkezések egyebekben érdemben nem változnak.

(Szjt. új 41/F. §)

Az irányelv átültetése elsősorban az Szjt. új IV/A. fejezete – „Árva mű kedvezményezett intézmény által történő felhasználása” – alcímének rendelkezéseivel valósul meg. A szabályozás célja, hogy a kedvezményezett intézményi körnek hatósági engedély nélkül lehetővé tegye a gyűjteményük (archívumuk) részét képező árva művek digitalizálását és a nyilvánosság számára történő online hozzáférhetővé tételét, feltéve hogy e felhasználások közérdekű feladataik ellátását, különösen a gyűjteményeik megőrzését, helyreállítását, vagy éppen művelődési és oktatási célú hozzáférhetőségét szolgálják. Bár a felsorolt intézmények fő tevékenységei döntően a kultúrával kapcsolatosak, a szerzői joghoz nem ennyire nyilvánvaló módon köthető közérdekű feladataik megvalósítása is – az egyéb feltételek teljesítése mellett – lehetőséget nyújt számukra a jogszerű felhasználásokhoz. Az Szjt. új 41/F. § (1) bekezdése – összhangban az irányelv 6. cikk (4) bekezdésével – biztosítja annak lehetőséget, hogy az európai kulturális örökség digitalizálásának ösztönzése érdekében a kedvezményezett intézmények az általuk, vagy érdekükben elvégzett jogosultkutatást követően az árva művek digitalizálásának megvalósítására közreműködő személyeket vegyenek igénybe. Az ilyen megállapodásoknak nem szabad korlátozniuk a kedvezményezett intézményeket az árva művek felhasználásában, és nem ruházhatják fel a közreműködő (adott esetben) kereskedelmi partnert az árva művek felhasználásának ellenőrzésére vagy azok felhasználására irányuló hatáskörrel.

Az új 41/F. § meghatározza, hogy mely intézmények, milyen műtípusok és felhasználási módok tekintetében használhatnak fel hatósági engedély nélkül árva műveket, az alkotások körét az Európai Gazdasági Térség területén kiadott vagy – kiadás hiányában – sugárzott művekre vagy hangfelvételekre szűkítve.

A felhasználás jogosultjai az Szjt. 38. § (5) bekezdésében meghatározott intézmények – a nyilvános szolgáltatásokat nyújtó könyvtárak, iskolai oktatás célját szolgáló [33. § (4) bek.] intézmények, muzeális intézmények, levéltárak, valamint közgyűjteménynek minősülő kép-, illetve hangarchívumok – továbbá a közszolgálati médiaszolgáltató rádió- vagy televízió-szervezetek lehetnek.

Az Szjt. 1. § (2) bekezdés *a)* pontjának alkalmazásával összhangban a 41/F. § (2) bekezdésében felsorolt irodalmi mű megjelölés alá tartoznak a könyv, folyóirat, hírlap, magazin vagy egyéb írásmű formájában kiadott művek. A 41/F. § (2) bekezdés *d)* pontja a művek elárvulásának megakadályozása érdekében egy külön időbeli korlátról rendelkezik a közszolgálati médiaszolgáltató rádió- vagy televízió-szervezetek által előállított hangfelvételek, filmalkotások és más audiovizuális művek tekintetében. A közszolgálati médiaszolgáltató rádió- vagy televízió-szervezetek által 2002. december 31-ig előállított filmalkotások, audiovizuális művek és hangfelvételek kapcsán [(2) bekezdés *d)* pont] fontos megemlíteni, hogy a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény 203. § 33. pontjában található közszolgálati mediavagyon fogalmába tartozó alkotások köre tágabb, mint a kedvezményezett intézmény által ebből esetlegesen

felhasználható árva műveké és teljesítményeké. Az egyes archívumba tartozó művek a Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap (a továbbiakban: MTVA) 2011. január 1-jei létrehozatalát megelőzően a közszolgálati Zrt.-k rész-, illetve kizárólagos tulajdonában álltak. E művek felhasználása érdekében lefolytatott gondos és jóhiszemű jogosultkutatáshoz az MTVA – mint a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Mttv.) 100. §-a értelmében a közszolgálati médiavagyon tulajdonosi jogait kizárólagosan gyakorló szervezet – megkeresése elengedhetetlen. A hatályos médiaszabályozás szerint a közszolgálati médiaszolgáltató rádió- és televízió-szervezetek saját archívummal nem rendelkeznek, így Magyarországon jelenleg nincs olyan közszolgálati médiaszolgáltató rádió- és televízió-szervezet, amely kedvezményezettje lehetne az irányelv szerinti felhasználásnak. Az MTVA nem mint közszolgálati médiaszolgáltató rádió- és televízió-szervezet, hanem – az Mttv. rendelkezése alapján – mint országos gyűjtőkörű közgyűjtemény válik az Szjt. 41/F. § (1) bekezdése szerinti felhasználások kedvezményezettjévé.

Árva művek a közszolgálati médiavagyon (Mttv. 203. § 33. pontja) körébe tartozó azon filmalkotások, audiovizuális művek, vagy hangfelvételek lehetnek, amelyek az Mttv. 84. § (1) bekezdésében meghatározott közszolgálati médiaszolgáltatók megbízásából azok kizárólagos felhasználása céljából készültek. Nem tartoznak az irányelv átültetésével bevezetésre kerülő rendelkezések hatálya alá azonban a közszolgálati médiavagyon Archívumában [Mttv. 100. § (3) bek.] található olyan művek és hangfelvételek, amelyeket nem az Mttv. 84. § (1) bekezdésében meghatározott közszolgálati médiaszolgáltatók megbízásából készültek, hanem amelyek felhasználási jogát az Mttv. hatályba lépése előtt a médiaszolgáltatók, míg az Mttv. hatályba lépését követően az MTVA felhasználási szerződéssel szerezte meg.

Az Szjt. új 41/F. § (3) bekezdése azoknak az árva műveknek a felhasználását szabályozza, amelyeket nem adtak ki és sugárzásukra sem került sor, azonban a jogosult, vagy jogutódjának egyetértésével kerültek be a kedvezményezett intézmény gyűjteményébe, illetve archívumába. Az Szjt. új 41/A. § (5) bekezdése értelmében az ilyen nyilvánosságra nem hozott műveknél vagy teljesítményeknél a jogosultkutatást elsődlegesen Magyarország területén kell lefolytatni. Az Szjt. új 41/F. § (3) bekezdése az ilyen árva művek felhasználásának további feltételeként határozza meg, hogy alapos okkal feltételezhető legyen, hogy a jogosult alkotása digitalizálásához és online hozzáférhetővé tételéhez hozzájárulna.

A 41/F. § (4) bekezdése az irányelv 1. cikk (4) bekezdésével összhangban teszi lehetővé a könyvekben, folyóiratokban, hírlapokban és magazinokban vagy egyéb kiadványokban megjelent vizuális művek (képzőművészeti és a fotóművészeti alkotások, illusztrációk, a tervezőművészeti és az építészeti alkotások képe vagy vázlata), továbbá a hangfelvételekbe, filmalkotásokba vagy más audiovizuális művekbe ágyazott, foglalt vagy azok szerves részét képező művek vagy teljesítmények árva műként való felhasználását is.

Ezekre a művekre vagy teljesítményekre nézve külön-külön el kell végezni az általános szabályok szerinti jogosultkutatást ahhoz, hogy a mű, amelyben megjelentek, digitalizálható, online nyilvánosságához közvetíthető legyen.

(Szjt. új 41/G. §)

Az Szjt. új 41/G. §-sal történő kiegészítése az irányelv 2. cikkének (1) bekezdésében meghatározott árva mű fogalom és a 3. cikk (5)–(6) bekezdésében előírt rendelkezések átültetését szolgálja.

A 41/F. §-ban meghatározott felhasználások megkezdésének feltétele, hogy az adott árva mű szerepeljen a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal által vezetett nyilvánosan hozzáférhető egységes online nyilvántartásban. Ennek a kedvezményezett intézmény részéről szükséges előfeltétele, hogy az általános szabályok szerint lefolytatott jogosultkutatásról nyilvántartást vezessen és az előírt adatokat bejelentse az SZTNH-nak, amely azokat haladéktalanul továbbítja a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal részére. A kedvezményezett intézmények legkorábban 2014. október 29-én élhetnek az új szabályozás szerinti felhasználás lehetőségével, tekintettel arra, hogy a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal által vezetett nyilvánosan hozzáférhető egységes online nyilvántartás előreláthatólag ezen időpontra készül el, ekként a nyilvántartásba vétel (rögzítés) hiányában a felhasználás sem kezdhető meg.

Az árva művek hatósági engedélyezése kapcsán korábban is gyakorolt hatáskörére, egyéb, a szerzői jog terén meglévő hatósági feladataira, valamint a Belső Piaci Harmonizációs Hivatallal évek óta – leginkább a védjegy- és formatervezésiminta-oltalmi területen – fennálló szakmai kapcsolatra, együttműködésre tekintettel okszerű az SZTNH illetékes nemzeti hatóságként történő kijelölése a bejelentések fogadása és továbbítása tekintetében.

Az elvégzett jogosultkutatásra vonatkozó adatok SZTNH-nak történő bejelentése kizárólag elektronikus úton történik. Ennek részletszabályait külön jogszabály határozza meg. A nyilvántartásban történő rögzítés érdekében megküldött adat lehet többek között:

- a) a jogosultkutatás eredménye (ideértve az azonosított jogosultakat, az elvégzett intézkedések helyét, idejét stb),
- b) a felhasználással kapcsolatos adatok (felhasználási mód, a felhasználás mértéke stb),
- c) az árva mű jogállásában bekövetkezett változás (a jogosult fellépésének ténye, időpontja stb),
- d) a felhasználást folytató kedvezményezett intézménnyel való kapcsolatfelvételt lehetővé tevő elérhetőségre vonatkozó információk.

(Szjt. új 41/H. §)

Az Szjt. új 41/H. § – az árvamű-jogállás tagállamokban történő kölcsönös elismerésére vonatkozó – rendelkezései az irányelv 4. cikkét ültetik át. A Belső Piaci Harmonizációs

Hivatal által vezetett nyilvánosan hozzáférhető egységes online nyilvántartásban már szereplő árva műre vonatkozóan nincs szükség ismételt jogosultkutatásra, feltéve, hogy a felhasználó közfeladatot ellátó intézmény gyűjteményében az árva mű ugyancsak megtalálható.

A felhasználással kapcsolatos – külön jogszabályban részletezett – adatokat, a felhasználó intézmény kapcsolattartási adatait és a felhasználó tudomására jutott arra vonatkozó információt, hogy az árva műként felhasznált mű jogosultjának személye, illetve tartózkodási helye ismertté vált, az árvamű-jogállás kölcsönös elismerése alapján történő felhasználások esetén is el kell juttatni az SZTNH közreműködésével a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal részére. Abban az esetben, ha a kedvezményezett intézmény olyan mű vagy hangfelvétel felhasználását tervezi, amelynek több jogosultja van, attól függetlenül, hogy a mű (vagy hangfelvétel) már szerepel a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal említett nyilvántartásában, a kedvezményezett intézménynek a felhasználás érdekében engedélyt kell szereznie az ismert és egyúttal ismert helyen tartózkodó valamennyi jogosulttól.

(Szjt. új 41/I. §)

Az Szjt. új 41/I. §-a – 2012/28/EU irányelv 5. cikkében foglalt rendelkezéseknek megfelelően – biztosítja a kedvezményezett intézmény által árva műként felhasznált mű (vagy hangfelvétel) korábban ismeretlen vagy ismeretlen helyen tartózkodó jogosultja számára az árva mű jogállás megszüntetése érdekében történő fellépés lehetőségét, valamint a megvalósult felhasználás fejében történő megfelelő díjazásra vonatkozó jogosultságot. Az ismertté vált jogosult engedélye alapján a felhasználás folytatható.

(Szjt. új 41/J. §)

Az irányelv 6. cikkének (2) bekezdésével egyezően, az Szjt. új 41/J. §-a értelmében a kedvezményezett intézmények a 41/F. § szerinti egyes felhasználások során bevételre tehetnek szert, amely bevételek lehetséges felhasználása azonban korlátozott, azok kizárólag árva művek digitalizálásával és nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tételével kapcsolatos költségek fedezésére fordíthatók. Ez a kedvezményezett intézmények gazdálkodását érintő szabály tehát nem zárja ki az egyes megengedett felhasználások tekintetében a jövedelemszerzést, de kötelezően előírja, hogy ezek a bevételek kizárólag az árva művek irányelv szerinti megengedett felhasználásaira fordíthatók.

(Szjt. új 41/K. §)

Az Szjt. új 41/K. § rendelkezései alapján az árva mű kedvezményezett intézmény által történő felhasználására vonatkozó részletes szabályokat kormányrendelet állapítja meg, amely a 41/I. § (2) bekezdése szerinti megfelelő díjazás feltételein túl tartalmazza a 41/G. §-ban előírt adatszolgáltatási kötelezettségekre és a kedvezményezett intézmény által lefolytatandó jogosultkutatásra vonatkozó részletes előírásokat és eljárási szabályokat.

A 16. §-hoz

Az Szjt. 75. § (2) bekezdésének módosítását az Szjt. mű egységének védelmére vonatkozó 13. § – a szellemi tulajdonra vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló 2013. évi XVI. törvény 35. §-a alapján – 2013. április 1-jén hatályba lépő változásával való összhang megteremtése tette szükségessé.

A 17-18. §-hoz

Az egyes törvényeknek a közigazgatási hatósági eljárásokkal, az egyes közhiteles hatósági nyilvántartásokkal összefüggő, valamint egyéb törvények módosításáról szóló 2013. évi LXXXIV. törvénnyel összhangban kerül sor az Szjt. 90. § (3) bekezdésének és a 94/B. § (2) bekezdésének módosítására.

A módosítás indoka, hogy a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvényt (a továbbiakban: Ket.) módosította a fővárosi és megyei kormányhivatalok működésével összefüggő törvények, valamint a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2012. évi CCX. törvény (a továbbiakban: Módtv.). A Módtv. a hatósági nyilvántartásokra vonatkozó, Ket.-ben található általános szabályokat kizárólag a közhiteles nyilvántartások körére állapította meg. Ezzel összefüggésben az Szjt. módosítása rögzíti, hogy az SZTNH által a közös jogkezelő szervezetekről vezetett nyilvántartás (Szjt. 90. §) és az önkéntes műnyilvántartás [Szjt. 94/B. § (2)] közhiteles nyilvántartásnak minősül. A közös jogkezelő szervezetek nyilvántartásának adatai közül a módosítás hatálybalépését követően kizárólag a jogkezelési tevékenység meghatározása (ideértve az érintett vagyoni jogokat, a jogkezelési tevékenység típusát) és az érintett jogosulti csoport meghatározása minősül közhitelesnek. A Ket. – a Módtv. által megállapított – általános szabályainak [Ket. 86. § (1a) bek.] Szjt.-ben történő megismétlése szükségtelen, ezért az Szjt. 90. § (3) bekezdésében rögzített szabályokat a módosítás elhagyja.

A 19. §-hoz

A 111/F. §-ban az irányelv 8. cikkével egyezően a Javaslat kimondja, hogy az árva mű felhasználására vonatkozó új – az irányelvet átültető – szabályokat olyan műre és hangfelvételekre kell alkalmazni, amely 2014. október 29-én vagy azt követően szerzői jogi védelemben részesül.

A 20. §-hoz

A Kormány rendeletalkotásra történő felhatalmazása az irányelv átültetésével bevezetésre kerülő új, kedvezményezett intézményi kört érintő árva mű felhasználás részletes szabályainak elfogadása miatt szükséges.

A 21. §-hoz

Az Szjt. 113. § j) ponttal történő kiegészítése a jogharmonizációval összefüggő hivatkozási kötelezettséget teljesíti az irányelv átültetésével összefüggésben.

A 22. §-hoz

A rendelkezés arra tekintettel helyezi hatályon kívül az Szjt. 57/A-57/D. §-át és az azt megelőző alcímet, hogy az irányelv átültetésével szükségessé vált az árva művek egyes felhasználásainak engedélyezésére vonatkozó hatályos magyar szabályozás felülvizsgálata és a bevezetendő új szabályokkal való összhang megteremtése. Ennek eredményeként az árva mű jogintézmény sajátos természetére és két önálló típusára tekintettel az Szjt.-ben új, önálló fejezetbe (IV/A. Fejezet) kerültek az árva művek felhasználására vonatkozó rendelkezések, köztük az eddig hatályos – az 57/A -57/D. §-ban található – szabályok is.

A 23. §-hoz

Az Fmtv. 58. § (7) bekezdés második mondata szerint, ha a mintaoltalom jogosultja a megsemmisítési eljárásra okot nem adott, és a mintaoltalomról – több mintára adott oltalom esetén legalább az érintett minták vonatkozásában – a nyilatkozattételre kitűzött határidő lejárta előtt lemond, az eljárási költséget a kérelmező viseli.

Az Fmtv. 26. § b) pontja alapján, ha a jogosult nem jelöl meg ettől eltérő időpontot, akkor a lemondás alapján az oltalom megszűnése a lemondás beérkezését követő napon következik be.

A fentiekből az következik, hogy a jogosult Fmtv. 58. § (7) bekezdése szerinti lemondása még nem eredményezi sem a későbbi jogviták kialakulásának a megelőzését, sem a megsemmisítési eljárás lezárását. A lemondást megelőző időszakra nézve továbbra is fennáll az oltalom, ami a kérelmezőnek – amellet, hogy az eljárás költségeit viseli – még visszamenőleges bitorlási fenyegetettséget is jelent. Ilyen esetben – a fennmaradó oltalmi időszakra nézve – a megsemmisítési eljárást is folytatni kell, és ha az a mintaoltalom kezdetére visszaható hatályú megsemmisítésével végződik, akkor méltánytalan a kérelmezőt – mint nyertes felet – az eljárási költségek viselésére kötelezni.

A pontosító jellegű módosítás a vázolt anomáliát szünteti meg azzal, hogy a speciális költségviselési szabályt kiegészíti, és az alkalmazás előfeltételévé teszi, hogy a lemondás az oltalom kezdőnapjára (azaz a bejelentés napjára) visszaható hatállyal történjen meg.

A 24. §-hoz

A kutatás-fejlesztési minősítési eljárás szabályainak kiegészítését az innovációs törvény 30/D. §-ában a Javaslat annak az eljárás-gazdaságossági megfontolásnak az érvényesítése érdekében javasolja, hogy az ügyfél jogorvoslati kérelme alapján az SZTNH-nak legyen lehetősége saját hatáskörben is visszavonnia vagy módosítania döntését. Ennek az egyik oka az lehet, ha az ügyfél jogszabálysértésre hivatkozva kéri a hivatali döntés megváltoztatását a bíróságtól, és ezt az SZTNH is indokoltnak látja, a másik pedig az, ha – ellenérdekű fél hiányában – az SZTNH a megváltoztatási kérelemben foglaltakkal egyetért.

A Ket. 103. §-a az ilyen típusú döntés-felülvizsgálatot fellebbezés alapján lehetővé teszi a hatósági eljárásokban, ez a rendelkezés azonban a kutatás-fejlesztési tevékenység minősítésével kapcsolatos hatósági eljárásokban – fellebbezési lehetőség hiányában, a Ket. 13. § (2) bekezdés *k*) pontja alapján – nem alkalmazható, így – a rugalmas és ügyfélbarát eljárási rend kialakítása érdekében – szükségessé vált a vele párhuzamos szabály, azaz a megváltoztatási kérelem alapján történő hatósági önkorrekció lehetőségének megteremtése. Az új rendelkezés beillesztése a Ket. 114. §-ának alkalmazhatóságát nem érinti.

A gyakorlatban ebből az is következik, hogy ha az ügyfél a megváltoztatási kérelemmel nyújtott be olyan információkat, amelyek a korábbi döntés meghozatalának időpontjában nem álltak rendelkezésre, az SZTNH a döntését saját hatáskörben visszavonhatja, vagy a megváltoztatási kérelemben foglaltaknak megfelelően módosíthatja. Az SZTNH döntésének ilyen felülvizsgálatára kizárólag a megváltoztatási kérelem részletezőbb okfejtése járulhat hozzá, a projekt tartalmának módosítása nem adhat alapot a Hivatal korábbi döntésének visszavonására vagy megváltoztatására.

A 25. §-hoz

Az innovációs törvény 30/G. §-a szerinti kutatás-fejlesztési ügyekben az SZTNH-nak a Nemzeti Adó- és Vámhivatal (a továbbiakban: NAV) általi kirendelés alapján végzett szakértői tevékenysége kapcsán az első egy év jogalkalmazási tapasztalatai alapján szükségessé vált egyes eljárási kérdések felülvizsgálata és kodifikáció-technikai megfontolások alapján való kiigazítása.

Az SZTNH kutatás-fejlesztési minősítésben szerzett tapasztalata, valamint az egyes hatóságok, bíróságok részéről jelentkező igény alapján indokolt, hogy az innovációs törvény 30/G. § új (3) bekezdése lehetővé tegye, hogy az SZTNH a fenti körből érkező megkeresések alapján is közreműködhessen az egyes tevékenységek kutatás-fejlesztésként történő minősítése, valamint egyes költségeknek a kutatás-fejlesztési tevékenységhez való

hozzárendelhetősége kérdésében. Abban az esetben, ha nem a NAV általi kirendelés alapján jár el, az SZTNH szakértői díjra jogosult – ezt teszi egyértelművé az innovációs törvény 30/G. § (2) bekezdésének kiigazítása és új (6) bekezdése.

Ha egy vállalkozás a kutatás-fejlesztési tevékenysége után adó- vagy járulékkedvezményt kíván igénybe venni, akkor a vállalkozás felelőssége, hogy az elvégzett tevékenység ilyen jellegét egy későbbi ellenőrzés során meggyőzően tudja bizonyítani, illetve ehhez a megfelelő eszközt kiválassza. Szintén a vállalkozás felelőssége, hogy a tevékenységre vonatkozó információkat olyan mélységben feltárja, hogy abból a tevékenység megítélése megismerhető legyen. Ennek elmulasztása esetén sem az adóhatóságra, sem pedig az ő kirendelése alapján eljáró szakértőre nem terhelhető hivatalbóli bizonyítási kötelezettség.

Az SZTNH eljárása elsődlegesen a NAV kirendelő végzéséhez mellékelten csatolt adatokon alapul, figyelembe véve azt a körülményt is, hogy az adóhatóságtól a Hivatal rendszerint megkapja az adózó teljességi nyilatkozatát is, amely szerint nem kíván több dokumentumot benyújtani. Ennek megfelelően az SZTNH csak a valóban kétséges esetekben kéri az információk kiegészítését, amennyiben az átadott adatokból a szakértői vélemény megalapozottan nem készíthető el.

Az írásban meg nem jelenő információkkal nehézkes a bizonyítás, és helyszíni szemle vagy bármely más bizonyítási eszköz igénybevétele pedig nem alkalmasak arra, hogy a több évvel korábban végzett tevékenységek esetében a tevékenység kutatás-fejlesztési jellegét vagy kötődését hitelesen igazolják.

Tekintettel arra a tényre, hogy az SZTNH-n belül elsősorban műszaki és természettudományos szaktudás és tapasztalat áll rendelkezésre, más tudományterületek szakértőinek bevonása is szükségessé vált a kibővült feladatok hatékony ellátása érdekében.

A 26. §-hoz

A rendelkezés az SZTNH-nak az innovációs törvény 34/A. §-ában helytelenül szereplő megnevezését igazítja ki.

A 27. §-hoz

A hatályos Sztj. a közjegyző kötelezettségévé teszi, hogy a hagyatéki eljárás megindításáról – amennyiben észleli, hogy a hagyatékba szerzői jog tartozik – az érintett közös jogkezelő szervezetet értesítse. A hagyaték (teljes, vagy ideiglenes hatályú) átadásáról szintén értesíteni köteles e szervezetet. A jogkezelő szervezetek az örökösökről nyilvántartást vezetnek, és abból a felhasználók részére (valamint egyes hatósági bírósági megkeresések teljesítése céljából) adatot szolgáltatnak [Sztj. 106. § (7) bekezdés]. A közös jogkezelő szervezetek nyilvántartásának pontosságához közérdek fűződik. A hagyatéki eljárást szabályozó korábban hatályos 6/1958. (VII.4.) IM rendelet, valamint a 2010. évi XXXVIII.

törvénynek a hagyatéki eljárást szabályozó, 2011. január 1-jén hatályba lépett rendelkezései az Szjt. felhívott szakaszára vonatkozó rendelkezést nem tartalmaz, és a gyakorlati tapasztalatok azt mutatják, hogy e speciális értesítési szabály nem kellően ismert. Figyelemmel arra, hogy az irányelv az árvamű-jelenség jövőbeli visszaszorítását célként fogalmazta meg, továbbá az irányelv mellékletében az érintett jogkezelő szervezetek adatbázisairól a jogosultkutatásra szolgáló információforrásként rendelkezik, indokolt a szerzői joggal érintett hagyatékok esetén – a módosítással érintett bekezdés további pontjaihoz hasonló – értesítési kötelezettséget magában a hagyatéki eljárásról szóló törvényben szabályozni.

Az Szjt 106. § (3) bekezdésében foglalt további értesítési kötelezettségeknek a hagyatéki eljárásról szóló törvénybe történő „átvétele” nem indokolt, a közös jogkezelő szervezet egyébként érdekeltként vehet részt – adott esetben – az eljárásban.

A 28. §-hoz

A rendelkezés a szellemi tulajdonra vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló 2013. évi XVI. törvény 40. §-ában szereplő elírás javítását szolgálja.

A 29. §-hoz

A hatályba léptető rendelkezés a módosítások hatálybalépésének időpontját főszabályként a kihirdetést követő nyolcadik napon jelöli meg.

Tekintettel arra, hogy a 2012/28/EU irányelv által bevezetett felhasználások feltétele a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal részéről egy egységes online nyilvántartás létrehozása, amelynek megvalósítása az irányelv átültetésének határidejére (2014. október 29.) várható, az irányelv átültetését szolgáló Szjt.-rendeletek, valamint a Javaslatnak az árva művek felhasználására vonatkozó további rendelkezései tekintetében a Javaslat 2014. október 29-ét jelöli meg hatálybalépési időpontként.

A 30. §-hoz

A jogharmonizációs záradék megjelöli azokat az uniós jogi aktusokat, amelyek a Javaslatban foglalt egyes módosító rendelkezések bevezetését szükségessé teszik.